

Η Α΄ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐψάλη ὁ κανὼν «Ἀνοίξω τό Στόμα μου» καί ἀνεγνώσθη ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαίρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τοῦ καί Προεξάρχοντος τῆς ὅλης Ἀκολουθίας, ψαλλόντων δεξιὰ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί ἀριστερά τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ καί τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου καί ἄλλων καί μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς, ἔχοντα ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τό, Χαῖρε καί σύν τῇ ἁσωμάτῃ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καί ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμπει· χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείπει. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί.

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ὡς φιλόστοργος μητέρα μᾶς καλεῖ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν χαράν τῆς ἐορτῆς τῆς λαμπροφόρου ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καί ἐθέσπισεν τὴν ἁγίαν καί Μεγάλην Τεσσαρακοστήν τῆς πρό τοῦ Πάσχα νηστείας. Ἡ δέ νηστεία, κατὰ τὸν μελωδὸν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ «μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων».

Εἰς τό ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων συνεργός καί μέτοχος ἐγένετο ἡ ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη σκεῦος ἐκλογῆς καί δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἐνσάρκωσις καί ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Κεχαριτωμένης Μαρίας καί διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἀπήλλαξε τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν ἐκ τῆς ἀρᾶς, δηλονότι τῆς κατάρας τῆς Εὐας, διὰ τῆς ὁποίας τό πρῶτον εἰσῆλθεν ἡ ἁμαρτία καί ὁ θάνατος εἰς τὸν κόσμον.

Μέ ἄλλα λόγια, κατὰ τὸν Ἅγιον Μάξιμον, ἡ Ὑπερευλογημένη Παρθένος Μαρία «γεννῶντας ἔνσαρκον τὸν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀπειργάσθη εἰς τὴν γῆν τό μυστήριον τῆς ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μας καί τὴν σωτηρίαν ὅλου τοῦ

κόσμου, πού είναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί Θεός, αὐτός πού ἤνωσε εἰς τόν ἑαυτόν Του τά διεστῶτα καί ἐξήλειψε τήν ἁμαρτίαν (τήν ἁράν) τοῦ κόσμου». Ἰδού λοιπόν διατί ὁ μελωδός διά στόματος τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζει πρὸς τήν θεοτόκον Μαρίαν· «Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμπει· Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρά (κατάρα/ἁμαρτία) ἐκλείπει». Καί ἐπὶ πλέον «Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις».

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αὐτοῦ σταυρικοῦ αἵματος καί τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεώς Του συνήγειρε, δηλαδή συνανέστησεν ἐν τῇ θεωθείῃ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ φύσει καί τήν φύσιν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ. Ὁ Χριστός διὰ τῆς ἀναστάσεώς Του ἀναδεικνύεται ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ ἀνακαινισμένος πλέον ἄνθρωπος. Ἡ δέ Παρθένος Μαρία ἡ θεοτόκος ἀναδεικνύεται ἡ νέα πλέον Εὐα, ἡ τῆς ὑπακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ Πατρός: «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τό ῥῆμά σου» (Λουκ. 1, 38), εἶπε ἡ Μαριάμ εἰς τόν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ. Ἰδού διατί καί πάλιν ὁ μελωδός βοᾷ πρὸς τήν θεοτόκον λέγων· «Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ὑπερβαλλόντως τιμᾷ τό πρόσωπον τῆς Παναγίας θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, διότι ἄνευ τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς, δηλονότι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ὁ ἀνεξιχνίαστος πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου θά παρέμενεν ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, ὁ ὁποῖος «κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισε τό μυστήριον τοῦτο» (Ἐφεσ. 3, 3) λέγων· «Ἐμοί τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καί φωτίσαι πάντα τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ἐφεσ. 3, 8-11).

Καί ἡ μέν Ἐκκλησία, πάλιν κατὰ Παῦλον, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐστίν (Κολασ. 1, 24), ὁ δέ Χριστός «αὐτός ἐστίν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. 1, 18). Τοῦτο σημαίνει ὅτι καθὼς ὁ ἀσώματος Θεός Λόγος, ὁ Χριστός λαμβάνει σῶμα ἀπὸ τήν Παρθένον Μαρίαν, οὕτω καί ἡ Ἐκκλησία λαμβάνει τήν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπόστασιν αὐτῆς ἐκ τῆς Παναγίας θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας ὡς ἐγκωμιαστικῶς ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός· «Χαίροις, ὦ Κυρία θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν σωματοῦται ὁ ἀσώματος, καί ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καί χωρεῖται ὁ ἀχώρητος». Καί ἀναλυτικώτερον, χαῖρε, ὦ Κυρία καί θεοτόκε, ἀπὸ τήν ὁποῖαν γιά χάρις μας λαμβάνει σῶμα ὁ ἀσώματος, λαμβάνει ἀρχή ὁ ἄναρχος καί χωρεῖται μέσα σέ σένα ὁ ἀχώρητος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀναγνωρίζεται ὅχι μόνον Μητέρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καί Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡμεῖς δέ χάρις εἰς τήν Παναγίαν θεοτόκον Μαρίαν ὀνομαστήκαμε Χριστιανικός λαός τοῦ Υἱοῦ καί θεοῦ αὐτῆς καί ἐπολιτογραφηθήκαμε εἰς τήν Μίαν Ἁγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς Χριστιανικός λαός τοῦ σοῦ Υἱοῦ καί θεοῦ ὠνομάσμεθα. Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφηθήμεν».

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ὁ λαός αὐτοῦ χαίρει ἐπὶ τῇ κεχαριτωμένῃ θεοτόκῳ,

διότι αὐτή πρεσβεύει εἰς τόν Υἱόν καί Θεόν αὐτῆς ὑπέρ πάντων τῶν καταφευγόντων εἰς τήν μητρικήν αὐτῆς βοήθειαν καί προστασίαν. «Ἀγιωτέρα τῶν Χερουβίμ, ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· σέ ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοί σωτηρίαν, καί εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· διό μή παύσῃ ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, κραταίωμα, καί καταφυγή τῶν ψυχῶν ἡμῶν»· ψάλλει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Τήν ἀγιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί πανύμνητον Θεοτόκον παρακαλέσωμεν, ἵνα τῇ μητρικῇ βοηθείᾳ καί προστασίᾳ αὐτῆς διέλθωμεν τό στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν μετανοίᾳ καί ψυχικῇ ἀνανήψει καί οὕτως ἀξιωθῶμεν τῆς χαρᾶς καί τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ λαμπροφόρου ἀναστάσεως. Ἀμήν.

Ἡ ἀκολουθία μεταδόθηκε ζωντανά ἀπό τόν διαδικτυακό ραδιοφωνικό σταθμό τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/ut6FI1bpcC0>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]